

Overdenking over Romeinen 8: 31-39

*Onze vragen en Paulus' tegenvragen als antwoord:
niets kan ons van Gods liefde in Christus scheiden!*

1^e lied: O God, mijn God, ik zoek uw hand - Psalm 63 (Gkb)

- 1 O God, mijn God, ik zoek uw hand, / ik dorst naar U, blijf op U wachten.
Zie hoe mijn ziel en lichaam smachten / naar U in droog en dorstig land.
Zo sloeg ik steeds op U mijn ogen, / als ik uw heilig huis bezocht,
uw heerlijkheid aanschouwen mocht / en vreugde vond in uw vermogen.
- 2 Uw liefde is het hoogste goed / dat U, o God, mij hebt gegeven,
uw trouw is beter dan het leven, / U bent het die mij juichen doet.
Ik wil U prijzen al mijn dagen, / waartoe uw goedheid mij bewoog,
mijn handen hef ik naar omhoog, / om heel mijn hart U op te dragen.
- 3 Dit is de spijs die mij voedt, / dat ik U prijs in stille nachten
en overleg in mijn gedachten, / hoe U mij altijd hebt behoed.
U wilt mij met uw vleugels dekken. / Dan juicht mijn ziel, uw naam ter eer,
zij hangt geheel U aan, o Heer. / **Geen mens kan uit uw hand mij trekken.**

Bijbel: Romeinen 8: 31-38 (NBV21) - *Leven door de Geest*

- 31 Wat moeten wij hier verder over zeggen?
Als God **vóór** ons is, wie kan dan **tegen** ons zijn?
- 32 Zal Hij, die zijn eigen Zoon niet heeft **gespaard**,
maar Hem omwille van ons **allen** heeft prijsgegeven,
ons dan met Hem ook niet **alles schenken**?
- 33 Wie zal Gods uitverkorenen **aanklagen**? **God** zelf spreekt hen **vrij**.
- 34 Wie zal hen **veroordelen**? **Christus** Jezus, die gestorven is, meer nog,
die is opgewekt, zit aan de rechterhand van God en **pleit voor ons**.
- 35 Wat zal ons **scheiden** van de liefde van Christus? Tegenspoed, ellende
of vervolging, honger of armoede, gevaar of het zwaard?
- 36 Er staat geschreven [Ps. 44:23]: *'Om U worden wij dag na dag gedood
en afgevoerd als schapen voor de slacht.'*
- 37 Maar wij zegevieren in dit alles glansrijk dankzij Hem die ons zijn liefde
heeft bewezen.
- 38-39 Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch
krachten, heden noch toekomst, ³⁹ hoogte noch diepte, of wat er ook maar
in de schepping is, **ons zal kunnen scheiden van de liefde van God**,
die Hij ons bewezen heeft in Christus Jezus, onze Heer.

Overdenking *Onze vragen en Paulus' tegenvragen als antwoord:
niets kan ons van Gods liefde in Christus scheiden!*

Laatst zong ik Psalm 63, die we net zongen.

Ik moest meteen denken aan dat prachtige slot van **Romeinen 8**.

In **Psalm 63** zit David in de woestijn van Juda en heeft dorst. Naar water?

Vast, want de woestijn is heet. Maar wat zegt hij? "Ik zoek U, mij God."

En ook: "Ik dorst naar U, blijf op U wachten! Zie hoe mijn ziel en lichaam smachten, naar U in droog en dorstig land".

Uit het slot blijkt dat David op de vlucht is voor vijanden, die hem naar het leven staan. Hij denkt terug aan betere tijden, toen hij Gods heiligdom bezocht.

Dat helpt hem om te kunnen zeggen: "Uw liefde is méér dan het leven!" (Ps. 63:4)

Met **Romeinen 8** zou David zeggen: Al heb ik vijanden **tègen** mij, U bent **vóór** mij!

"Uw liefde is het hoogste goed, uw trouw is beter dan het leven". (berijming Ps. 63:2)

Die gedachte is voedsel voor Davids ziel. Het lest zijn dorst naar God. Reken maar, dat David zo zijn vragen had! Toch zegt hij: mensen kunnen de hand aan mij willen slaan, maar "geen mens kan uit Gods hand mij trekken!" (berijming Ps. 63:3)

Dat deed me denken aan het slot van **Romeinen 8**, waar Paulus zegt:

"God is vóór ons, en niets zal ons kunnen scheiden van Gods liefde, ons bewezen in Jezus Christus" (v. 31-39). Stoere taal!

Je kunt jaloers zijn op wat Paulus zegt. Of op mensen die dit be-amen, terwijl je zo je aarzelingen hebt: Niets kan me scheiden?? Wat dacht je dan van...? Vergeet dan niet, dat dit machtige slot bedoeld is voor *zwakke* mensen, die niet weten wat ze bidden moeten, maar wel van God houden en door Hem geroepen zijn (**8:26,28**).

Romeinen 8 kent **drie delen**: het **eerste** deel (1-17) gaat over leven door de Geest.

Als je je door de Geest laat leiden, ben je kind van God, erfgenaam van Christus.

Dan deel je in zijn **lijden** om ook te delen in zijn **luister**.

In het **tweede** deel (18-30) horen we veel over dat **lijden**: de schepping zucht onder vergankelijkheid, en ook de gelovigen doen dat. Zelfs de Geest zucht mee én helpt ons onhoorbaar. Voor Gods kinderen zal álles bijdragen aan het goede: de **luister**.

Zijn daarmee **alle vragen** rond lijden, zinloosheid, dood en leven, beantwoord?

Nee! En toch... Het mooiste moet nog komen! Dat merk je in het **derde** deel (31-39).

"Wat moeten we hier verder over zeggen?" (**8:31**).

Het beslissende is al gezegd. Toch ben ik blij met die vraag. En dat Paulus nog woorden vond voor het onzegbare. Paulus neemt ons mee in wat uitmondt in een lofprijzing. Dat doet hij door **tegenvragen** te stellen!

Vragen die onze vragen opslokken. Vragen, die ook vragen vol zekerheid zijn.

Hij begint met: *'Als God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn?'* (8:31)

Die vier woorden - **God is vóór ons!** - bevatten de hele boodschap van de Bijbel.

Daarover heeft Paulus al veel geschreven. **Hoe wonderlijk is 't dat God vóór ons is!**

Want wie zijn wij? Mensen die steeds vóór God zijn? Och, schei uit!

Onze gedachten, daden en woorden, wat wij met de schepping deden of wat wij van ons leven terecht brachten - dat alles zou met recht reden kunnen zijn, dat God zich *tégen* ons uitspreekt.

Maar... zoals een rechter een allesbeslissend oordeel uitspreekt, zo spreekt God zich uit als onze Vader uit, met maar één uitkomst: **vóór ons, ten goede!**

Dat betekent niet dat wij geen tegenslag of erger ontmoeten.

Paulus maakte zelf het nodige mee: *"tegenspoed, ellende en vervolging; honger en armoede, vervolging of het zwaard"*. (8:35) Allemaal *tégen* hem.

Maar ver boven alles uit is er die ene werkelijkheid: God was vóór hem.

Die tegenkrachten - ook die u hier ervaart - zullen 't daarom beslist afleggen.

Maar **waarom** is God dan vóór ons? Dat spreekt toch niet vanzelf? Klopt!

Vragenderwijs laat Paulus zien, welk belangrijk keerpunt God in ons leven heeft gebracht. Dat lag niet aan ons, maar alleen aan Góð:

*"Zal Hij, die zijn **eígen** Zoon niet gespaard heeft, maar Hem omwille van **ons allen** heeft **prijgegeven**, ons mét Hem niet **álles** schenken? Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God zelf spreekt hen **vrij!** Wie zal hen veroordelen? Christus Jezus, die gestorven is én opgewekt, **pleit** voor ons aan Gods rechterhand."* (8:32-34)

Denk aan uw Heiland: voor ons, onzekere mensen, deed Hij 't! Wat een genade!

De slotvraag - *wat zal ons scheiden?* (8:35) - loopt uit op een triomfantelijk antwoord.

Na alle opties van wat ons allemaal zou kunnen scheiden van Gods liefde, is de conclusie: **Niets! Helemaal niets!** Ook uw zonden, tekorten of kleingeloof niet.

Ook ouderdom, dementie, Parkinson of welke ziekte of wat ook maar, kan u scheiden van Hem. Niets!

Zelfs als ik mijn lichaam of mijn geest niet meer onder controle heb, zal dat mij niet van Gods liefde kunnen scheiden. Want Christus is voor ons gestorven. En God zelf houdt ons vast. Hij zal zorgen dat het geloof dat er was en soms weg lijkt niet wordt gedoofd.

Dat zien we als we bekende christelijke liederen zingen bij mensen met dementie.

Dan is er soms dwars door de nevels heen herkenning: de mond zingt ineens mee!

Zo zullen ook wij, als dat verdrietige ooit ons zou treffen, de Here niet kwijtraken.

Want *"wat ons ook ontviel, groter dan de Helper is de nood toch niet"* (JdH 7).

Amen

2^e lied: Als g' in nood gezeten - Lied 7 (JdH)

- 1 Als g' in nood gezeten / geen uitkomst ziet,
wil dan nooit vergeten: / God verlaat u niet.
Vrees toch geen nood, / 's Heren trouw is groot,
en op 't nacht'lijk duister / volgt het morgenrood.
Schoon stormen woeden, / ducht toch geen kwaad;
God zal u behoeden, / uw toeverlaat.
- 2 God blijft voor u zorgen, / goed is de Heer,
en met elke morgen / keert zijn goedheid weer.
Schoon g' in 't verdriet / nergens uitkomst ziet,
groter dan de helper / is de nood toch niet.
Wat ons ontviele, / Redder in nood,
red slechts onze ziele, / uit zond' en dood.

IK BEN
ER VOOR
JEE!

Uit: Sela, *Ik zal er zijn*

3^e lied: God die ons heeft voorzien - Lied 82 (ELB); mel. LvdK 416 ('Gelukkig is het land') Lied van Huub Oosterhuis bij Romeinen 8:29-39

- 1 God die ons heeft voorzien / en kent bij onze naam,
die ons ten leven riep / en houdt in het bestaan.
Hij heeft ons voorbestemd / te lijken op zijn Zoon
die mens is zoals wij / en in ons midden woont.
- 2 Hij heeft zijn eigen Zoon / geen enkel leed bespaard.
Hij heeft ten einde toe / zijn Geest geopenbaard.
als God zo vóór ons is, / wie zal dan tegen zijn?
Al wat ons overkomt / zal hoop en zegen zijn.
- 3 **Wie zal ons scheiden ooit / van God** ons goed en bloed?
Geen toekomst en geen dood / bedreigt ons meer voorgoed.
Genadig en getrouw / wil Hij mijn vrede zijn.
Geen mens die Hem weerhoudt / om onze God te zijn.